

KONWENCJA EUROPEJSKA

dotycząca postępowania celnego dla palet używanych w przewozach międzynarodowych,

sporządzona w Genewie dnia 9 grudnia 1960 r.

W imieniu Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej

RADA PAŃSTWA
POLSKIEJ RZECZYPOSPOLITEJ LUDOWEJ

podaje do powszechnej wiadomości:

Dnia 9 grudnia 1960 roku została sporządzona w Genewie Konwencja europejska dotycząca postępowania celnego dla palet używanych w przewozach międzynarodowych.

Po zaznajomieniu się z powyższą konwencją Rada Państwa uznała ją i uznaje za słuszną zarówno w całości, jak i każde z postanowień w niej zawartych; oświadcza, że postanawia przystąpić do tej konwencji w imieniu Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej, oraz przyrzeka, że będzie niezmiennie zachowywana.

Na dowód czego wydany został Akt niniejszy, opatrzony pieczęcią Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej.

Dano w Warszawie, dnia 18 czerwca 1969 roku.

Przewodniczący Rady Państwa: *M. Spychański*

L. S.

Minister Spraw Zagranicznych: w z. *J. Winiewicz*

(Tekst konwencji zamieszczony jest w załączniku do niniejszego numeru).

KONWENCJA EUROPEJSKA

Przekład.

dotycząca postępowania celnego dla palet używanych w przewozach międzynarodowych.

sporządzona w Genewie dnia 9 grudnia 1960 r.

Umawiające się Strony,

mając na uwadze rozszerzenie stosowania palet w przewozach międzynarodowych, zwłaszcza dzięki wspólnemu użytkowaniu tych urządzeń,

pragnąc, dla ułatwienia przewozów międzynarodowych i zmniejszenia ich kosztu, popierać to rozszerzenie,

uzgodniły, co następuje:

Rozdział I.

Postanowienia ogólne.

Artykuł 1.

1. Dla celów niniejszej konwencji:

- a) określenie „należności i opłaty przywozowe” — oznacza nie tylko opłaty celne, lecz również wszystkie inne opłaty i należności przypadające z tytułu przywozu,
- b) określenie „paleta” — oznacza urządzenie podnośnikowo-transportowe, na którego powierzchni może być ułożona pewna ilość towarów, tworzących jednostkę ładunkową, i które używa się do ich przewozu albo do zmechanizowanych czynności załadowniczych, wyładowniczych lub do składowania. Urządzenie to konstruowane jest z dwóch płaszczyzn złączonych podpórkami lub też z jednej płaszczyzny umocowanej na podstawkach; całkowita wysokość jego jest maksymalnie zmniejszona, aby umożliwić czynności podnośnikowo-transportowe za pomocą wózków widełkowych lub wózków samojezdnych; może ono posiadać nadbudowę,
- c) określenie „osoby” — oznacza zarówno osoby fizyczne, jak i prawne.

2. Niniejszą konwencję stosuje się do palet przywożonych na terytorium Umawiającej się Strony, a pochodzących z terytorium innej Umawiającej się Strony.

Artykuł 2.

1. Każda Umawiająca się Strona zezwala na przywóz palet bez opłat i należności celnych oraz bez zakazów i ograniczeń przywozowych pod warunkiem:

- a) że były one uprzednio wywiezione lub będą później powrotnie wywiezione albo

- b) że taka sama ilość palet tego samego typu i w przybliżeniu tej samej wartości była uprzednio wywieziona lub zostanie później wywieziona.

2. Z zastrzeżeniem postanowień artykułu 3 niniejszej konwencji, procedura i sposoby stosowania systemu przewidzianego w ustępie 1 niniejszego artykułu zostaną określone przepisami każdej Umawiającej się Strony.

Przepisy te mogą w szczególności zawierać postanowienia zapobiegające przywozowi na stałe palet zwolnionych od opłat i należności celnych, jak również palet przywożonych w ilości większej, niż zostały lub mają być wywiezione.

3. Każda Umawiająca się Strona poczyni starania dla wprowadzenia jak najbardziej uproszczonych formalności, a zwłaszcza niewymagania gwarancji za opłaty i należności celne przywozowe.

Artykuł 3.

1. Każda Umawiająca się Strona będzie stosowała postanowienia ustępu 1 artykułu 2 niniejszej konwencji, nie wymagając w przywozie i wywozie ani przedstawiania dokumentu celnego, ani składania gwarancji za opłaty i należności celne przywozowe za palety użytkowane wspólnie na mocy umowy, której uczestnicy:

- a) wymieniają między sobą, z kraju do kraju, palety tego samego typu w związku z międzynarodowym przewozem towarów,
- b) prowadzą rozliczenie ilości palet według typów wymienianych między tymi krajami,
- c) zobowiązują się do dostarczania sobie w określonych terminach i regularnych odstępach czasu koniecznej ilości palet każdego typu — na zasadzie dwustronnej lub wielostronnej — w celu wyrównania różnic wynikających z prowadzonych rozliczeń.

2. Postanowienia ustępu 1 niniejszego artykułu mają zastosowanie jedynie w przypadku:

- a) jeżeli palety posiadają oznakowanie określone w umowie o wspólnym użytkowaniu i
- b) jeżeli umowa o wspólnym użytkowaniu została zakomunikowana organom celnym zainteresowanych Umawiających się Stron i o ile te uznały ją za możliwą do przyjęcia, uważając typy palet za dostatecznie określone, a prawidłowe wykonanie umowy za wystarczająco zagwarantowane.

Artykuł 4.

Każda Umawiająca się Strona zastrzega sobie prawo pobierania należności i opłat wewnętrznych, jak również ewentualnych należności celnych i opłat przywozowych, wymaganych w jej kraju za palety, które były przedmiotem kupna lub podobnej umowy zawartej przez osoby zamieszkałe lub mające siedzibę na jej terytorium.

Każda Umawiająca się Strona, w przypadku wywozu palet na podstawie niniejszej konwencji zastrzega sobie również prawo odmowy zwrotu należności celnych i opłat albo częściowego lub całkowitego przyznania innych korzyści ewentualnie przewidzianych w przypadku wywozu.

Artykuł 5.

Niniejsza konwencja nie stanowi przeszkody w stosowaniu większych, niż ona przewiduje, ułatwień w przywozie lub wywozie palet.

Rozdział II.

Postanowienia końcowe.

Artykuł 6.

1. Kraje będące członkami Europejskiej Komisji Gospodarczej oraz kraje przyjęte do Komisji ze statusem doradczym, zgodnie z § 8 aktu określającego kompetencje tej Komisji, mogą stać się Umawiającymi się Stronami niniejszej konwencji przez:

- a) podpisanie jej,
- b) ratyfikowanie jej po podpisaniu z zastrzeżeniem ratyfikacji lub
- c) przystąpienie do niej.

2. Kraje, które mogą uczestniczyć w niektórych pracach Europejskiej Komisji Gospodarczej, zgodnie z § 11 aktu określającego kompetencje tej Komisji, mogą stać się Umawiającymi się Stronami niniejszej konwencji przez przystąpienie do niej po wejściu jej w życie.

3. Niniejsza konwencja będzie otwarta do podpisu do dnia 15 marca 1961 roku włącznie. Po tej dacie będzie ona otwarta do przystąpienia.

4. Ratyfikacja lub przystąpienie nabierze mocy przez złożenie odpowiedniego dokumentu Sekretarzowi Generalnemu Organizacji Narodów Zjednoczonych.

Artykuł 7.

1. Niniejsza konwencja wejdzie w życie dziewięćdziesiątego dnia po podpisaniu jej przez pięć krajów, o których mowa w ustępie 1 artykułu 6 niniejszej konwencji bez zastrzeżenia ratyfikacji lub po złożeniu przez nie dokumentów ratyfikacyjnych lub przystąpienia.

2. W stosunku do każdego kraju, który ratyfikuje niniejszą konwencję lub do niej przystąpi po tym, jak pięć krajów podpisze ją bez zastrzeżenia ratyfikacji albo złożą dokumenty ratyfikacyjne lub dokumenty przystąpienia, niniejsza konwencja wejdzie w życie dziewięćdziesiątego dnia po złożeniu przez ten kraj dokumentu ratyfikacyjnego lub dokumentu przystąpienia.

Artykuł 8.

1. Każda Umawiająca się Strona może wypowiedzieć niniejszą konwencję w drodze notyfikacji skierowanej do Sekretarza Generalnego Organizacji Narodów Zjednoczonych.

2. Wypowiedzenie nabierze mocy po upływie piętnastu miesięcy od daty otrzymania przez Sekretarza Generalnego notyfikacji o wypowiedzeniu.

Artykuł 9.

Niniejsza konwencja utraci moc obowiązującą, jeżeli w jakimkolwiek okresie dwunastu kolejnych miesięcy po jej wejściu w życie ilość Umawiających się Stron będzie mniejsza niż pięć.

Artykuł 10.

1. Każdy kraj w chwili podpisywania niniejszej konwencji bez zastrzeżenia ratyfikacji albo w chwili składania dokumentu ratyfikacyjnego lub dokumentu przystąpienia bądź też w terminie późniejszym może oświadczyć w drodze notyfikacji skierowanej do Sekretarza Generalnego Organizacji Narodów Zjednoczonych, że niniejsza konwencja zostanie rozciągnięta na wszystkie lub niektóre terytoria, za których stosunki międzynarodowe jest on odpowiedzialny.

Niniejsza konwencja będzie obowiązywała na terytorium lub terytoriach wymienionych w notyfikacji, poczynając od dziewięćdziesiątego dnia od otrzymania tej notyfikacji przez Sekretarza Generalnego albo — jeżeli konwencja nie weszła w życie — od dnia jej wejścia w życie.

2. Każdy kraj, który złożył zgodnie z poprzednim ustępem oświadczenie o stosowaniu niniejszej konwencji na terytorium, które reprezentuje on w stosunkach międzynarodowych, może zgodnie z artykułem 8 wypowiedzieć niniejszą konwencję w odniesieniu do tego terytorium.

Artykuł 11.

1. Każdy spór między dwiema lub więcej Umawiającymi się Stronami, dotyczący interpretacji lub stosowania niniejszej konwencji, będzie w miarę możliwości rozstrzygany, w drodze negocjacji między Stronami, będącymi w sporze.

2. Każdy spór nie rozstrzygnięty w drodze negocjacji będzie poddany arbitrażowi, jeżeli zażąda tego którakolwiek z Umawiających się Stron będąca w sporze i będzie w następstwie przekazany jednemu lub więcej arbitrom, wybranym w drodze porozumienia Stron będących w sporze.

Jeżeli w ciągu trzech miesięcy od daty zażądania arbitrażu Strony będące w sporze nie dojdą do porozumienia co do wyboru arbitra lub arbitrów, każda z tych Stron będzie mogła zwrócić się do Sekretarza Generalnego Organizacji Narodów Zjednoczonych z prośbą o wyznaczenie jednego arbitra, któremu spór będzie przedstawiony do rozstrzygnięcia.

3. Orzeczenie arbitra lub arbitrów, wyznaczonych zgodnie z poprzednim ustępem, będzie obowiązujące dla Umawiających się Stron będących w sporze.

Artykuł 12.

1. Każdy kraj, w chwili podpisywania, ratyfikacji lub przystąpienia do niniejszej konwencji może oświadczyć, że nie uważa się za związany ustępami 2 i 3 artykułu 11 niniejszej konwencji. Inne Umawiające się Strony nie będą związane tymi ustępami wobec każdej Umawiającej się Strony, która zgłosiła takie zastrzeżenie.

2. Każda Umawiająca się Strona, która zgłosiła zastrzeżenie zgodnie z ustępem 1 niniejszego artykułu, może w każdym czasie wycofać je drogą notyfikacji skierowanej do Sekretarza Generalnego.

3. Z wyjątkiem zastrzeżenia, przewidzianego w ustępie 1 niniejszego artykułu, żadne inne zastrzeżenie do niniejszej konwencji nie będzie dopuszczalne.

Artykuł 13.

1. Po upływie trzyletniego okresu obowiązywania niniejszej konwencji każda Umawiająca się Strona będzie mogła w drodze notyfikacji, skierowanej do Sekretarza Generalnego Organizacji Narodów Zjednoczonych, zażądać zwołania konferencji w celu dokonania rewizji niniejszej konwencji. Sekretarz Generalny zawiadomi o tym żądaniu wszystkim Umawiające się Strony i zwoła konferencję w sprawie rewizji konwencji, jeżeli w terminie czterech miesięcy od daty zawiadomienia skierowanego przez niego, przynajmniej jedna trzecia Umawiających się Stron wyrazi zgodę na to żądanie.

2. Jeżeli konferencja ma być zwołana zgodnie z poprzednim ustępem, Sekretarz Generalny zawiadomi o tym wszystkie Umawiające się Strony i zaprosi je do przedstawienia w terminie trzech miesięcy propozycji, których rozpatrzenie na konferencji będą uważać za celowe. Sekretarz Generalny zakomunikuje wszystkim Umawiającym się Stronom tymczasowy porządek dzienny konferencji, wraz z tekstem takich propozycji, co najmniej na trzy miesiące przed datą otwarcia konferencji.

3. Sekretarz Generalny zaprosi na konferencję, zwołaną zgodnie z niniejszym artykułem, wszystkie kraje, o których mowa w ustępie 1 artykułu 6 niniejszej konwencji, jak również kraje, które stały się Umawiającymi się Stronami zgodnie z ustępem 2 artykułu 6.

Artykuł 14.

1. Każda Umawiająca się Strona może zaproponować jedną lub więcej poprawek do niniejszej konwencji. Tekst każdej zaproponowanej poprawki będzie przesłany Sekretarzowi Generalnemu Organizacji Narodów Zjednoczonych, który prześle go wszystkim Umawiającym się Stronom i poda do wiadomości innych krajów, o których mowa w ustępie 1 artykułu 6 niniejszej konwencji.

2. W ciągu sześciu miesięcy od daty zawiadomienia przez Sekretarza Generalnego o zaproponowanej poprawce, każda z Umawiających się Stron może zawiadomić Sekretarza Generalnego:

- a) bądź że zgłasza sprzeciw w stosunku do zaproponowanej poprawki,
- b) bądź że jakkolwiek skłonna byłaby przyjąć zaproponowaną poprawkę, to jednak warunki niezbędne do tego przyjęcia nie są jeszcze spełnione w jej kraju.

3. Dopóki Umawiająca się Strona, która przesłała zawiadomienie przewidziane w ustępie 2 b) niniejszego artykułu, nie zawiadomiła Sekretarza Generalnego o przyjęciu zaproponowanej poprawki, może ona w ciągu dziewięciu miesięcy od daty upływu terminu sześciu miesięcy przewidzianego dla zawiadomienia zgłosić sprzeciw w stosunku do tej poprawki.

4. Jeżeli sprzeciw w stosunku do zaproponowanej poprawki został zgłoszony zgodnie z postanowieniami ustępów 2 i 3 niniejszego artykułu, poprawka uważana będzie za nie przyjętą i nie mającą mocy obowiązującej.

5. Jeżeli w stosunku do zaproponowanej poprawki nie zgłoszono żadnego sprzeciwu zgodnie z postanowieniami ustępów 2 i 3 niniejszego artykułu, poprawka uważana będzie za przyjętą w terminie następującym:

- a) jeżeli żadna z Umawiających się Stron nie przesłała zawiadomienia zgodnie z ustępem 2 b) niniejszego

artykułu — z chwilą upływu terminu sześciu miesięcy, o którym mowa w ustępie 2,

- b) jeżeli co najmniej jedna z Umawiających się Stron przesłała zawiadomienie zgodnie z ustępem 2 b) niniejszego artykułu, w terminie najbliższym spośród dwóch następujących dat:

— daty, w której wszystkie Umawiające się Strony, które przesłały takie zawiadomienia, notyfikowały Sekretarzowi Generalnemu, że przyjmują zaproponowaną poprawkę, przy czym jednak za datę tę będzie się uważać zakończenie terminu sześciu miesięcy, ustalonego w ustępie 2, w przypadku gdy wszystkie akceptacje zostały notyfikowane przed upływem tego terminu,

— daty, w której upływa termin dziewięciu miesięcy, ustalony w ustępie 3 niniejszego artykułu.

6. Każda poprawka uznana za przyjętą wejdzie w życie po upływie sześciu miesięcy od daty uznania jej za przyjętą.

7. Sekretarz Generalny zawiadomi możliwie najwcześniej wszystkie Umawiające się Strony o każdym sprzeciwie zgłoszonym w stosunku do zaproponowanej poprawki zgodnie z ustępem 2 a), jak również o zawiadomieniu skierowanym przez Umawiającą się Stronę lub Umawiające się Strony zgodnie z ustępem 2 b) niniejszego artykułu. W późniejszym terminie zawiadomi on wszystkie Umawiające się Strony, czy Umawiająca się Strona lub Umawiające się Strony, które przesłały takie zawiadomienie, wnoszą sprzeciw w stosunku do zaproponowanej poprawki, czy też ją przyjmują.

Artykuł 15.

Oprócz notyfikacji, o których mowa w artykułach 13 i 14 niniejszej konwencji, Sekretarz Generalny Organizacji Narodów Zjednoczonych będzie notyfikował krajom, o których mowa w ustępie 1 artykułu 6 niniejszej konwencji, jak również krajom, które stały się Umawiającymi się Stronami zgodnie z ustępem 2 artykułu 6 niniejszej konwencji, o:

- a) podpisaniu, ratyfikacjach i przystąpieniach zgodnie z artykułem 6,
- b) datach, w których niniejsza konwencja wejdzie w życie zgodnie z artykułem 7,
- c) wypowiedzeniach, zgodnie z artykułem 8,
- d) wygaśnięciu ważności niniejszej konwencji zgodnie z artykułem 9,
- e) notyfikacjach otrzymanych zgodnie z artykułem 10,
- f) oświadczeniach i notyfikacjach otrzymanych zgodnie z ustępami 1 i 2 artykułu 12,
- g) wejściu w życie każdej poprawki zgodnie z artykułem 14.

Artykuł 16.

Po dniu 15 marca 1961 roku oryginał niniejszej konwencji zostanie złożony u Sekretarza Generalnego Organizacji Narodów Zjednoczonych, który prześle jej naleyście uwierzytelnione odpisy każdemu z krajów, o których mowa w artykule 6 ustępy 1 i 2 niniejszej konwencji.

Na dowód czego, niżej podpisani, naleyście w tym celu upoważnieni, podpisali niniejszą konwencję.

Sporządzono w Genewie dnia dziewiętego grudnia tysiąc dziewięćset sześćdziesiątego roku w jednym egzemplarzu w językach angielskim i francuskim, przy czym obydwa teksty są jednakowo autentyczne.

- Za Belgię
z zastrzeżeniem ratyfikacji
21 stycznia 1961 r.
E. LOTZ
- Za Włochy
z zastrzeżeniem ratyfikacji
15 marca 1961 r.
G. B. TOFFOLO
- Za Bułgarię
z zastrzeżeniem, że nie jest związana postanowieniami ustępów 2 i 3 artykułu 11
28 lutego 1961 r.
L. S. BONEV
- Za Luksemburg
z zastrzeżeniem ratyfikacji
6 lutego 1961 r.
A. CLEMANG
- Za Danię
14 marca 1961 r.
N. V. SKAK-NIELSEN
- Za Holandię
z zastrzeżeniem ratyfikacji
13 marca 1961 r.
W. H. J. van ASCH van WIJCK
- Za Niemiecką Republikę Federalną
z zastrzeżeniem ratyfikacji
20 grudnia 1960 r.
R. THIERFELDER
- Za Szwecję
1 marca 1961 r.
C. H. von PLATEN
- Za Francję
z zastrzeżeniem ratyfikacji
8 marca 1961 r.
G. CATTAND
- Za Szwajcarię
z zastrzeżeniem ratyfikacji
6 marca 1961 r.
CH. LENZ
- Za Zjednoczone Królestwo Wielkiej Brytanii i Północnej Irlandii
z zastrzeżeniem ratyfikacji
7 lutego 1961 r.
E. SNIDERS